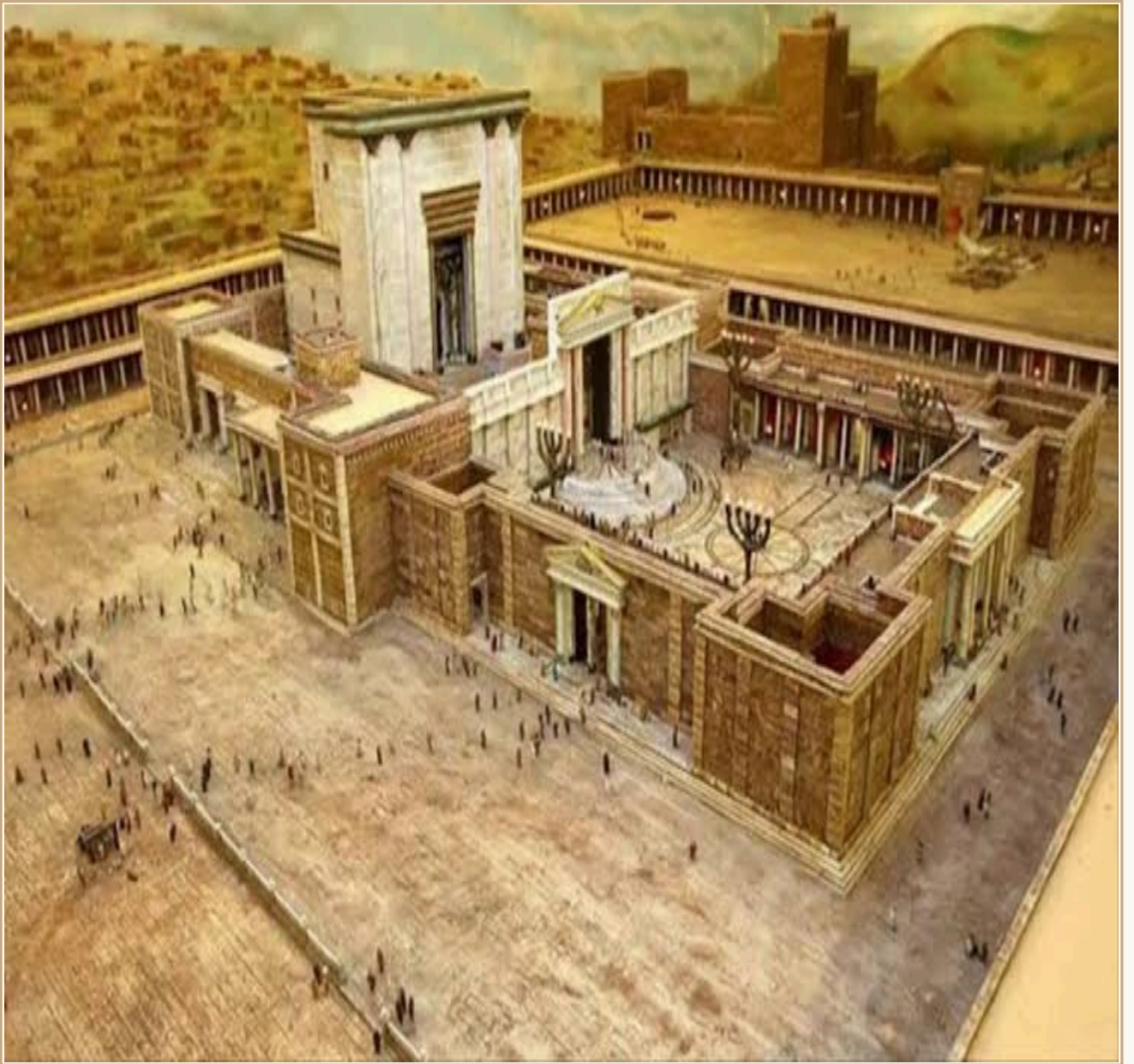

MABET VE SONRASI

O TAPINAK SİZSİNİZ...

İRFAN VE İÇSELLİK · MANA ÇALIŞMALARI 2

İçindekiler

Mabet ve Sonrası — O Tapınak SİZSİNİZ...

1.	Giriş	Sayfa 3
2.	İlahi Plan	Sayfa 6
3.	Zaman Dışı	Sayfa 8
4.	Mabet Öncesi	Sayfa 10
5.	Mabette Yaşam	Sayfa 13
6.	Gelecekteki Mabet	Sayfa 15

Giriş

İnsanoğlu, günahlarından utanmaları için bu tapınağı İsrail halkına tanı, Tapınağın tasarısını incelesinler. Eğer bütün yaptıklarından utanıyorlarsa, tapınağın tasarısını-düzenlemesini, girişlerini, çıkışlarını-kurallarını, yasalarını onlara bildir. Tasarısını onların gözü önünde yaz ki, bütün düzenini, kurallarına bağlılıkla uyabilsinler” Hezekiel 43:10-11

Elimizde bulunan mevcut kadim yazılar, bugünkü imkanlarla bir araya getirilmiş olan ve Kutsal Kitap adını alarak, Tora, Peygamberlikler, Tarihler ve Şiirsel yazılar ve daha sonra Mesih İsa hakkında anlatıları içeren bir bütündür. Hiç kuşkusuz arka planında tarihin derinliklerinden kopup gelen gelenekleri, görenekleri, inanç ve ibadet biçimlerini, mit-sel anlatımları adeta bir nehrin akışı misali bir çok kıymet taşıyan veriyi toplayarak günümüze kadar ulaşmıştır. Bu nedenle belki de bu yazıları, bu yazıların tamamını kapsar biçimde “ilahi kollektif bilinç” başlığı altında ifade etmekte mümkündür.

Her ne kadar ilahi çizgiden bahsedilirse bahsedilsin, bu yazılara net bir biçimde, ciddi bir araştırmacı gözüyle bakıldığında, insanın Tanrı algısı ve düşüncesini de bu yazılarda görmek kaçınılmazdır. Ve elbette bu algı ve düşünce içindeki insanın içsel mücadelesini, madde yaşamının mana yaşamına olan baskısını, bencilliğini ve bir o kadar vahşetini de görmek mümkündür.

Ama sadece bilimsel buluşlar, gelişmeler, değerler değil, aynı zamanda insanın mana yaşamı üzerinde ürettikleri, konuştukları, yaşadıkları ve inşa ettikleri de önemlidir. İşin ilginç ilkel diye nitelendirdiğimiz bir çok şey maalesef bugün, bu çağda hala dünyamız insanlarını yönlendirmekte ve hatta onların kendi dünyalarını da başkalarının dünyalarını da mahvedebilecek noktalara gelmelerine neden olmaktadır.

Bu nedenle içeriği her ne olursa olsun, böylesine geniş etkisi olan ve her çağda bu etkisini açıkça gösteren kadim yazılar önemlidir. O yazılara göre inşa edilmiş yaşamlar ve o yazıların irdelediği noktalarda önemlidir. Çünkü kabul edilsin ya da edilmesin bu yazıların işaret ettiği bazı önemli noktalar, bazı önemli konular, bugün daha iyi yarınları inşa etme gayretinde, kendi içsel yolculuğunda, kendi taşını yontma gayreti içinde olan bir çok mana yolcusu için içrek (ezoterik) bir arka plan oluşturmaktadır. Ve hiç kuşkusuz ulaşılması arzulanan ülkü mabedinin inşası için gayret edenler içinde taşlarını yontmalarında yardımcı birer çalışma unsuru olmaktadır.

Bilindiği gibi “Süleyman mabedi” bütün ihtişamı ile, ilahi kollektif bilinç çizgisinde oldukça önemli bir hatırlama taşıdır. Giriş bölümü başına koyduğum Hezekiel kitabındaki ifadeler de baktığımızda görebileceğimiz gibi, bu mabedin çalışılması daha o dönemlerde özellikle istenilmektedir. Çünkü mabet her ne kadar dünyamızdaki belli bir kavim için önemliymiş gibi görünse de, aslında sembolizması ve taşıdığı bir çok işaret anlamları ile

çok daha önemli bir konumda yer almakta ve başka ilahi olduğu söylenilen dinlere de büyük temel oluşturmaktadır. Böylelikle her ne kadar bir kavmi ilgilendiriyormuş gibi görülsede aslında milletlere var olmuş bir kavram olarak zihinlerde durmakta ve üzerinde çalışılmaktadır.

Dün, bugün ve yarın mabet kavramı ve sembolizmaları ve bu konu üzerindeki öğretiler hep vardı, vardır ve var olacaktır. Bu mabet üzerinde dinlerin tartışmaları bir yana, Tanrı insan birlikteliği vurgusu, bir olma tutkusu, yürekten dileklerin, duaların ilahi sistemce kabulü öğretisi, mabet fikrindeki emniyet ve bereket ve ülkü mabedine işaret etmesi sürekli kendini gösterip durmaktadır. Elbette inançta, düşüncede olduğu gibi mabet üzerinde yapılan bir çok polemiklerde de doktrinleştirilmiş, radikalleştirilmiş ve herşeyi literal olarak algılamaktan kaynaklı bir çok bakış açısı, bir çok sorunu da beraberinde getirmiştir.

Bizim çalışmamız ne belli dini doktrinleri savunmak, ne de mabet ve kutsal yazılar üzerinde dini ve mezhepsel çatışmalara karışmak için değildir. Burada bizim çalışmamız mabetin varlığının mabet öncesinden günümüze kadar mana açısından insanlığa anlatmak istediklerine işaret etmek içindir. Aynı zamanda da bu olgunun ortaya koyduğu bütün sembolleri elden geldiğince algılayabilmek ve bunu içsel taşıyıcıyı yontarken bu yontmaya hız vermesi için kullanabilmemiz içindir.

Ayrıca bu çalışmada Kur'an üzerinde durulmamasının sebebi, Kur'an'ın "mabet" kavramı üzerine oturan "kutsal kitabın" çok daha dışında bir yol izlemesinden kaynaklanmaktadır. Yoksa Kur'an'ın ilahi konular üzerindeki söylemlerini ka'le almamaktan kaynaklı değildir.

Mabet kavramı vurgusu ve önemi özellikle kutsal kitapta bir çizgi halinde mevcuttur. Bu çizgi birbirinden ayrılmadığı sürece içrek anlamı daha da netleşmekte ve daha sonra bu içrek anlam, bu konular üzerinde çalışanlara esas anlamını, yine içrek olarak ifade edebilmektedir.

Kısacası Kutsal Kitaba göre, "göksel mabet" Yaratana bir olma anlamında insan için Aden'dedir. İnsanın itaat konusunda eksikliği, bu mabetle arasına ayrılık girmesine neden olmuştur ve daha sonra insanın maddi anlamda dünyada yani mecazen "çölde yolculuğu" ve Tanrı'nın yarattığına olan özlemi ve bağ arayışı Sina'da "buluşma çadırının" taşınabilir bir mabet olarak inşasına neden olmuştur. Daha sonra bu taşınabilir mabet Süleyman mabedi olarak vaat edilen topraklarda ve Yeruşalim kentinde esas yerini bulmuştur. Ama Tanrı'nın "elle yapılan mabetlerde" oturamayacağı öğretisi de bir anlamda "ilahi kollektif bilinç" çizgisinde devam edip durmaktadır. Ve insan eli ile yapılan insan eli ile yıkılmıştır. Ama bu kez İsa'nın başından beri öğretmeye anlatmaya çalıştığı esas mabedin "insan" ve dolayısı ile "gönül" olduğu gerçeğidir. Ve bunu anlayan için, yine anlatımlara göre insan yeniden o sonsuz göksel mabede geri dönüş yapacaktır. Göksel mabetse içinde artık bir mabedin olmadığı ve varlığının yeryüzündeki mabedin "Kutsalların kutsalı" bölümü halinde görünümüne sahip olduğu "göksel yeni Yeruşalimdir".

Bu nedenle mabet anlatımını sadece Tora ile değil, aslında İncil'in vahiy bölümüne yani sonuna kadar ele alıp değerlendirmemiz önemlidir. Özellikle “arı, tapınmasız, tapınaksız ve din adamsız bir inancı savunan Mesih İsa'nın mabedi kişinin içselliğinde değerlendirmesini de ele almak mabet ve mabet sonrası ve ülkü mabedi çizgisinde inanılmaz kapılar açmış olacaktır. Bütün bunları bir araya getirdiğimizde varacağımız Süleyman mabedi ile bize anlatılmak istenilenin insanlık için “ülkü mabedinin” inşasının çok ama çok önemli olduğu öğretisidir.

Bu nedenle bu gerek mitsel, gerek sembolik, gerek tarihsel anlatımlar ya da mana derinliklerinde yaşamış olan kişilerin örnekleri ve bunların tamamının çalışılması hep “kendimizi bilmenin” yollarını arşınlamaktan “taşımızı daha iyi yontmaya gayret etmekten” başka bir şey değildir. Kişinin Yaratanı kendi içselliğinde fark etmesi kendisini de Yaratanın içinde bulması aslında ülkü mabedini öncelikle kendi içselliğinde inşa edebilmesinin de yollarını kişiye açmış olacaktır. Bütün bunlar da ham taşın küptäşā olan yolculuğunda önemli bir hıza ulaşmaya yoldur. Arayan her bir cana içsel ve içrek yolculuğunda uğurlar ola...

Rev.Dr.T.Üçal

“Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım”..Yahudi yetkililer, Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?” dediler. Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi-Yuh.2:21

Kim Tanrı'nın tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacak. Çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz.-1.Kor.3:17

Bütün yapı RAB'be ait kutsal bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip yükseliyor.- Ef.2:21

Kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye gücü Yeten RAB Tanrı ve Kuzu, kentnin tapınağıdır- Vahiy 21:22

Bedeninizin, Tanrı'dan aldığımız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz.-1.Kor.6:19

İLAHİ PLAN

Yaratılış ve düşüş

Kadim yazılar, Tanrı'nın insanı kendi suretinde yarattığından bahsetmektedir. Ve daha başlangıcında da insanı ile ilişki kurmayı planlamıştır (Yaradılış 1:26;3:8). Yine yazılara göre insanın Aden bahçesindeki hedefi vuramayışı yani kendine yakışır olan tavrı takınamayışı düşüşünü getirmiştir. Bu düşüşü en büyük sonuç Yaratan yaratılan arasındaki o manevi iletişim bağının kopmuş olması ve bir anlamda insanın yaratıcısına yabancı olmasıdır. (Yaradılış 3:8-19,23) Bu kopukluğun yazılardaki anlatımında Tanrı'nın bulunduğu mekan olan Aden bahçesi ortasının, yani "yaşam ağacının" bulunduğu yerin Keruvlar olarak isimlendirilen ilahi varlıklar tarafından kapatılmasıdır. Bu kapatılan merkez nokta aslında "Kutsalların Kutsalının" huzurunda bulunulma yeri olarak da ifade edilebilecek

olan yerdir. Burası belki de yazıların anlatımına göre mabet kavramının ilk şekillendiği nokta olarak karşımıza çıkmaktadır. (Yaradılış 3:2)

Sunu ve aklanma

Yine yazılardaki anlatıma göre Tanrı insanı ile bu ayrılığı ortadan kaldıracak bir yol olarak kurban dediğimiz “sunu” yolunu seçmiştir. Bir hayvanın kurban edilmesi bu plana göre insanla Tanrı arasında bir bağ oluşturabilecekti. Bir başka deyişle yaşayan canın isyanına karşılık, bir yaşayan can yani hayvanın feda edilmesi yaşayan can insan üzerindeki suç yükünü kaldıracak ve yeniden ilişkinin yollarını açabilecekti. (Yaradılış 3:21) Böylelikle kurban sistemi başlamış oldu. Bu sistemle Tanrı yeniden yarattığı insanla bağ kurmaktan haz alabilecekti. Bağ kurmanın yeni alanı mabet ve araçları ise Tanrı hizmetlileri oldu. (Çıkış 25:8;27:21)

İlk mabet görevini üstlenen aslında “buluşma çadırı” olarak da adlandırılan çadırı. Daha sonra Yerusolım’de kalıcı bir mabet inşa edildi. İlk önce çölde, taşınabilir buluşma çadırında oluşturulan kurban sistemi daha sonra Yerusolım’deki kalıcı mabede taşınmış oldu. (Yasa Tekrarı 12:5-14)

Yazıların anlatımına göre yine Tanrı buyruğu doğrultusunda ahit sandığı yapıldı ve aynen Aden bahçesi girişindeki koruyucu figürleri de yine buyruk üzerine sandığın üzerine konuldu. (Çıkış 25:10;18-20) Bu sandık önce buluşma çadırında kutsalların kutsalı denilen yere kondu ve daha sonra da kalıcı mabette yine aynı rolü üstlenen bölüme yerleştirildi. Kısacası aklama gerçekleştiğinde artık Tanrı insan buluşması ahit sandığı huzurunda gerçekleşmiş olacaktı. Bir anlamda ahit sandığı, manevi manada Yaratan’ın orada olduğuna işaret ediyordu. Sandığın önünde durma ise, O’nun huzuruna çıkma olarak nitelendiriliyordu. Yalnız bu ancak bir aracı ile söz konusu olabilirdi. Bu da Tanrı halkını Tanrı huzurunda temsil edebilen “baş kahin” tarafından ancak mümkündü. (Çıkış 28:12,29) Gerekli aklanmanın sağlanması için halk adına İsrail kahinlerince sunulan bütün kurbanlar ancak baş kahinin bir kerede sunacağı o esas sununun gölgesiydi.

İsa

Beklenen Mesih, her ne kadar dönemin bir çok Yahudi önderi kabul etmese de yine bir çok Yahudinin kabulü ile İsaydı. Bir çok Yahudinin izlediği Mesih İsa, bir Yahudi olarak bir çok öğretisini ve hizmetini yine mabet içinde gerçekleştirdi. Çocukken her Yahudi çocuğu gibi adaması mabette yapıldı. (Luka 2:27) Galileden yılda üç kez kurban sunmaya gelen ailesiyle birlikte o da aynı ibadet uygulamasına dahil oldu. (Luka 2:41-42) Mabedin çevresinde oldukça sık bir şekilde öğretilerini verdi. (Yuhanna 18:20) Mabede “Babamın evi” dedi. (Luka 2:49, Yuhanna 2:16) Aynı zamanda mabedin kutsallığı üzerinde oldukça hassastı. (Yuhanna 2:17) Yazılarda yer aldığı şekli ile İsa’nın çarmıha gerildiği gün mabedin kutsalların kutsalı bölümünü ayıran büyük perdesi ortadan ikiye bölündü. (Markos 15:38). Pavlus’un ifadesine göre **“İsa’nın çarmıhta ölmesi günahsız olması nedeniyle günahlar için tam bir kefarete olmuş oldu”.** (Efesliler 5:2). Yazarının tam olarak kim olduğu net olarak bilinmeyen İbraniler bölümüne göre ise, İsa’nın bu şekilde ölümü aslında baş kahin olarak bütün halkın günahlarına bir kerede kefarete olmuş oldu.(İbraniler 5:6-10;7:24).

Bütün bu anlatımlarda gördüğümüz gibi, “kutsal kitaba” göre “Aden” bahçesi ile başlayan “mabet” olgusu, önce “buluşma çadırı” daha sonra “kalıcı mabet” olarak İsa’nın haçlanışına ve haçlanış sonrasında İsa’nın dışında gelişen Hristiyan inancının ilk başlan-

gıç noktalarına kadar geliştirilerek taşınmıştır. Özellikle Pavlus ve diğer Yeni Antlaşma yazarlarının yorumları bu konuda oldukça etkin olmuşlardır.

Kilise

İsa'yı izleyen bir çok Mesih talebeleri İsa'dan sonra da mabette ibadetlerini sürdürmeye devam etmişlerdir. (Luka 24:53; Elçilerin İşleri 2:46;3:1). Pavlus'un ifadelerinde mabedin kutsallığından hareket ile inanlılar topluluğunun da kutsal olduğu öğretilerine rastlanmaktadır. Kutsal Ruh mabette olduğu gibi insanda da mevcuttur fikri bu ifadelerin temelini oluşturmaktadır. (Efesliler 2:21-22; 1 Korintliler 3:16-17; 6:19-20; 2 Korintliler 6:16-17). Yine Pavlus'un yazılarında mabetten esinlenilmiş bir hizmet tablosu ortaya çıkarılmaktadır. Mabet kutsaldır, o zaman Mesih talebeleri de içlerinde Kutsal Ruh olduğuna göre kutsaldır. Kutsallar olarak her biri "ruhsal hizmettedirler". Bütün bu tabirler ve daha sonra Hristiyanlık adını alacak olan bu dinin temel doktrinleri hep mabet terminolojisi ve işlevi üzerinden hareketle şekillendirilmiş ve yeni haline büründürülmüştür. Kısacası Aden'de başlayan mabet öğretisi, önce somut bir bina ile ifade bulurken şimdi de İsa'dan sonra İsa üzerine oturtulmaya başlayan yeni din yapısında da İsa'dan kaynaklı olarak insana taşınmıştır. Kısacası artık bu "ilahi kollektif bilinçte" mabet insanın kendisidir.

Yeni Yeruşalim

Yeni Antlaşmanın Vahiy bölümü, Mesih İsa'yı izleyenlerin gelecekteki umutlarının "yeni Yeruşalim" olduğunu söylemektedir. Bu inananların gelecekteki göksel evleri olarak sunulmaktadır. Vahiy 21. bölüme göre burası adeta mabedin kutsalların kutsalı bölümüdür. Bir anlamda yerde somut olarak sembolize edilen mabet aslında sonsuzlukta varılacak noktanın bir yansımasıdır. Bir anlamda mabet cennettir ve yeryüzündeki mabet sonsuzluktaki mabet yani cennetin, bir başka ifadeyle Aden'in yeryüzüne birazcık olsun yansımasıdır.

Görüldüğü gibi bütün bunların üzerinde durulması, bir anlamda mabedin yüzyıllar boyunca neden hep önem taşıdığını da bize anlatmış olacaktır. Ayrıca bazı mabet sembollerinin ve üzerlerindeki yorumlarının belki de daha içrek anlamları bizlere açılacaktır. Böylelikle bizlerinde ülkü mabedi inşası üzerinde çalışırken hem kendi taşımızı yontabilmede hem de ülkü mabedini inşa edebilmede daha da etkin olabilmemiz kaçınılmaz olacaktır.

||

ZAMAN DIŞI

Eski ve yeni antlaşmada mabet

Kutsal Kitap, hem yeni hem de eski ahit içinde Tanrı'nın varlığının hissedildiği yer olarak göksel mabedi işaret etmektedir. Bunun bir anlamda yeryüzünde temsil edildiği mekan da, "buluşma çadırı" ve daha sonra inşa edilen "Süleyman mabedi" yani Yeruşalimdeki mabet olarak göstermektedir. Gökyüzündeki mabet adeta ilahi yönlendiriş merkezidir.

Eski Antlaşmada

Musa, Harun ve çocukları ve İsrailin yetmiş ihtiyarı göksel mabedi birazcıkta olsa görebilmişlerdir. (Çıkış 24:9-10) Davud mezmurlarında bu göksel mabede değinmiştir. (Mezmurlar 11:4;23:6;27:4-6;138:2) Ahav'ın hüküm sürdüğü zamanda Mikaya peygamber göksel mabedi görmüştür (1.Krallar 22:19) Ve peygamber Yeşeya'da yine aynı şekilde yeryüzündeki mabette Yahuda kralı Uzziya'nın öldürülmesi sonrası Tanrı'yı ararken göksel mabedi görmüştür. (Yeşeya 6:1-5)

Yeni Antlaşmada

İbraniler kitabında yeryüzündeki mabet ile gökyüzündeki mabet arasında oldukça açık farklılıklar yer almaktadır. **“Elle yapılmayan, çok daha büyük ve çok daha mükemmel ve bu yaratılışa ait olmayan” bir mabetten bahsedilmektedir. (İbraniler 9:1,11).** Bu yer Yaratan huzurunda göksel yer olarak nitelendirilen yerdir. Hatta bu göksel mabet tanımlarında “göksel yer” ya da “yetkin çadır” gibi kelimelerin kullanıldığını görmek mümkündür. Ve yine bu bölümde İsa'nın göksel mabette baş kahin olarak hizmet ettiği vurgulanmaktadır (İbraniler 9:21-25)

Vahiy bölümünde de özellikle Yuhanna'nın vahyi edindiği görüm ortamı göksel mabet olarak karşımıza çıkmaktadır. (Vahiy 7:15;14:17;16:17) Yuhanna şöyle yazmaktadır; **“Bundan sonra gökteki mabedin, yani Tanıklık Çadırı'nın açıldığını gördüm”. (Vahiy 15:5)**

İlahi yönlendiriş

Birçok akademisyenin yorumuna göre yeryüzündeki gerek “buluşma çadırı” olsun, gerekse Yerusolimdeki mabet, Tanrı'nın insanlar arasında bulunduğu işaret olması için göksel mabedin bir örneği olarak yeryüzünde olması istenmiştir. Bu adeta ilahi olanın gölgesidir. Buluşma çadırı Musa'ya verilen ilahi yönlendirilişle yapılmıştır. (Çıkış 25:8-9) ve aynı şekilde Yerusolimdeki mabette Davut'a verilen ilahi yönlendirilişle yapılmıştır.(1.Tarihler 28:11-19).

İbraniler kitabında inananların göksel kentte olacakları zamanı özemeleri önerilmektedir. (İbraniler 13:14). Hatta burada İbrahim'in bile temelini Tanrı'nın attığı kalıcı bir kent aradığı söylenmektedir. En iyi ülkenin göksel olan olduğu dile getirilir. (İbraniler 11:10,16) Bu kente varıldığında artık bu kentte bir mabet bulunmamaktadır. (Vahiy 21:22) Yuhanna öyle bir yer görmemiştir. Çünkü artık bu kent “kutsalların kutsalı” bölümünün ta kendisidir. **“Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak, Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayaca...”-Vahiy 21:3-4** ifadeleri yeryüzündeki “buluşma çadırı” ve “Yerusolim'deki mabedin” somutta var oluşunun soyutta ifade edilen bu “gözyaşlarının silindiği” soyut mabet için olduğunu iyice netleştirmektedir. Kısacası Yaratanın yaratılanla bütünleşmesi ve parçanın bütüne dahil olması için çadır ve mabet en önemli araç olarak hizmet etmektedir.

III

MABET ÖNCESİ

Aden Bahçesi

Kutsal Kitabın Yaradılış bölümünde anlatıldığı üzere Tanrı kendi varlığına mabet öncesi bir mekan olarak Aden bahçesini seçmiştir. Hem bu bahçede hem buluşma çadırında, hem de Yeruşalimdeki mabette benzer fiziki özellikler yer almaktadır. Yaradılış bölümünde **“RAB Tanrı doğuda, Aden’de bir bahçe dikti. Yarattığı Adem’i oraya koydu”-Yaradılış 2:8** demektir. Ve daha sonra **“Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi”-(Yaradılış 3:24)** demektir. Sayılar kitabına gelindiğinde de bu doğu-batı düzeni İsrail boylarının Musa, Harun ve oğulları tarafından “buluşma çadırı” etrafına yerleştirilmesi için önemli bir rol oynamaktadır. (Sayılar 3:38)

Yine bazı kutsal unsurlar hem Aden’de hem de buluşma çadırı ve mabette birbirine benzer şekilde yer almaktadır. Mesela kutsal yaşam ağacı bahçenin merkezindedir. Menora (Yedi kollu şamdan) ise aynı şekilde “buluşma çadırı ve mabedin ortasında olan kutsal yerin merkezindedir. İki Keruv ise Aden’in doğu girişinde yer alır. (Yaradılış 3:24) Aynı durum ise “çadır ve mabette” kutsalların kutsal bölümünde Tanrı’nın makamını simgeleyen ahit sandığı üzerindeki merhamet tahtını gölgelerler. (Çıkış25:18-22), aynı zamanda çadırın içindeki perdelere işlenmişlerdir. (Çıkış 26:31) ilk inşa edilen Yeruşalimdeki mabette yani Süleyman mabedinde ise duvarlara, kapılara, paneller üzerine oyulmuşlardır. (1.Krallar 6:27-35; 7:29,36)

İşin ilginç tarafı, bir mabet olarak yaratılmış bulunan Aden bahçesinde Ademin işi hizmet etmektir. Bir anlamda Adem mabet görevlisi gibidir. Sorumluluğu “bakmak yani bakımını yapmak” ve “işlemektir”. (Yaradılış 2:15)

Çadır inşa edildikten sonra, Tanrı’nın bu çadır içinde varlığının hissedilmesi ancak buluşma çadırı yasalarına uymaları ile bağlantılıdır. (Levililer 26:1-46). Aynı şekilde Aden bahçesinde de Yaratan’ın varlığının burada hissedilip hissedilmemesi “İyiye ve Kötüyü bilme ağacına” dokunmama yasası ile bağlantılıdır. (Yaradılış 2:17;3:1-3). Bilindiği gibi insanın sürülmesi bu itaat koşulunu yerine getirmemesinden kaynaklanmaktadır. Ve insan bahçenin (mabet öncesi), bir anlamda orijinal mabedin içinden çıkmak durumunda kalmıştır. (Yaradılış 3:23-24). Buna bağlı olarak İsrail için itaatsizlik demek Tanrı huzurundan sürgün anlamına gelmektedir ve dolayısı ile bu hem literal anlayanlar hem demetaforik anlayanlar içinde Yaratan tarafından vaat edilen topraklardan sürgün edilmek demek anlamına gelmektedir.

Burada bir dipnot olarak vermek gerekirse İsrail farklı anlamlarda algılanan bir kelimedir. Bazıları için İsrail- (el-Tanrı demek) “Tanrı’ya yürüyen” anlamında ve bazıları için ise “Tanrı ile uğraşan”, anlamındadır. İsrail sadece bugünkü İsrail devleti için kullanılan bir anlamı üzerinde taşımaz. Kısacası birbirinden çok farklı anlamlandırmalar ve bakış açıları vardır. Bu çalışmamızda biz daha çok kutsal yazıların tamamının içerdiği mabet üzerine verileri incelemeye, mabet ve sonrası üzerindeki algıları değerlendirmeye çalışma gayreti içindeyiz.

Konumuza devam edecek olursak çadır ve mabet iç dekorunun da yine Aden bahçe düzenine göre yapıldığı oldukça dikkat çekicidir. Bahçeden doğuya doğru (bu merkezden uzaklaşma için kullanılan ifadedir) hareket etmek Tanrı'dan uzaklaşmak anlamına gelmektedir. Batıdan bahçeye hareketse Tanrıya dönüşü simgelemektedir. Kefaret günü baş kahinin mabedin kutsallar kutsalı bölümüne hareketi Tanrı huzuruna yaklaşmak anlamına gelmektedir. Bu Tanrı halkının sürgünden geri dönüşü anlamındadır.

Yalnız Adenle, çadır/mabet arasında önemli bir fark bulunmaktadır. Aden bahçesinin girişindeki Keruvlar dışa doğru bakmaktadırlar. İnsanların kutsal yere yeniden girişlerine mani olmak için böyle durmaktadırlar. Kutsalların kutsalı bölümünde ise merhamet tahtı üzerindeki Keruvlar içe doğru Tanrı'nın huzuruna doğru bakmaktadırlar. Böylelikle burada verilmek istenilen işaret, Tanrı halkının kefareti sunmak için gelen baş kahinin bu kefareti sunabilmesine müsaade edildiğidir. Baş kahin bir aracı olarak elbette o yılda bir kez sunabileceği kefaret kurbanını Yaratan huzuruna yaklaşıp kutsalların kutsalı bölümünde sunabilecektir. (Çıkış 25:8,22)

Bu anlatıma göre ilk insan Adem, Tanrı'nın Aden bahçesinde ya da Aden mabedinde mabet hizmetinde bir kişi olarak tayin edilmiştir. Ama itaat edemediği için buradan sürgüne gitmek zorunda kalmıştır. Tanrı'nın huzurundan ayrılmak zorunda kalmıştır. Baş kahin görevi tesis edilme nedeni insanların yeniden Tanrı huzuruna girebilmeleridir. Çünkü Yaratan yarattığı insanı ile hep ilişki içinde olmak istemektedir (Çıkış 25:8)

Buluşma çadırı-taşınabilir kutsal mekan

Kutsal kitabın anlatımına göre Tanrı halkını Mısır'daki köleliklerinden kurtardıktan sonra Sina dağında Musa'ya buluşma çadırını tarif etti. Ona adeta ilahi bir çizim sunulmuş oldu. (Çıkış 25:2,8-9,40; İbraniler 8:5;9:24) Bu çadır taşınabilir bir kutsal mekan olarak vaat edilen topraklara kadar İsraille birlikte hareket edecekti. Yaklaşık 485 yıl boyunca (Musa'dan Süleymana kadar) da "buluşma çadırı" varlığını bu şekilde devam etti.

Buluşma çadırının görevi Tanrı'nın varlığının halkının arasında olduğunu vurgulamaktı. (Çıkış 25:8) Daha önce de dediğimiz gibi göksel mabedin dünyasal bir kopyası olarak tarif edilmişti. İnsanların tam ıslahının gerçekleşmemiş olmasından, tam olmayışlarından ötürü mükemmel O'lan aralarında bulunamayacağı için böylesi bir araç bu büyük engeli nispeten de olsa aradan kaldırıyordu. (Çıkış 33:20; Yeşaya 59:2). Bu birliktelik ancak belli bir ayırım varsa söz konusu olabilirdi. Bu nedenle çadır içinde perdelerle ayırım söz konusuydu.

Buluşma çadırının yapımında iki ustanın adı geçmektedir Bezalel ve Oholiab.(Çıkış 25:10-40:33) Daha sonrada burada hizmet sisteminin nasıl olacağı da yine ilahi yönlendirile açıklanmıştır. (Çıkış 20:24-25:9) Çadırın inşaatı için gerekli olan her şeyde halkın gönüllü sunuları olarak toplanmıştır. (Çıkış 3:22;12:35-36; 25:2-7)

Buluşma çadırı İsrailin on iki kavminin tam ortasına kurulmaktaydı. Her şeyden önce "buluşma çadırı" günlük yaşamın bir parçasıydı.(Sayılar 2:17;10:14-28). Tanrı'nın varlığı burada zaman zaman gündüzleri bir bulut sütunu olarak geceleri ise bir ateş sütunu olarak görülüyordu. (Çıkış 33:9;14:14)

IV

MABETLE YAŞAM

1.İlahi varlığın işareti

“Çünkü RAB Siyon’u seçti, onu konut edinmek istedi, “sonsuz dek yaşayacağım yer budur” dedi”.-Mezmur 132:13-14

Davut halkı ilk mabedin inşaatı için hazırlıklara teşvik ederken aynen şöyle demektedir; **“İş büyüktür. Çünkü bu tapınak insan için değil, RAB Tanrı içindir”-1.Tarihler 29:1.** Bu mabedin temel taşı olmak kaydı ile mabedin toplum içinde olmasının sekiz önemli nedeni vardır. Bunlardan ilki Tanrı’nın halk içinde varlığıdır.

Yazılara göre kırmızı deniz sonrası Musa’nın açıkladığı şey şudur; **“Ya RAB, halkımı içeri alacaksın. Kendi dağına, yaşamak için seçtiğin yere, ellerinle kurduğun kutsal yere dikeceksin, ya RAB!”-Çıkış 15:17** Burada zaman zaman varlığını hissettiren Tanrı’nın kalıcı olarak varlığını hissetme amacı oldukça nettir. Aynı zamanda unutulmaması gereken bu görüş ve anlayışa göre Tanrı’nın elle yapılmış mabetlerde oturmayacağı fikrinin esas olmasıdır. Sadece varlığının fiziksel değilde zihinsel ve ruhsal anlamda yoğunlaştığı, hissedildiği bir mekan anlamında mabet düşünülmüştür. (1.Krallar 8:7).

2.Antlaşmanın işareti

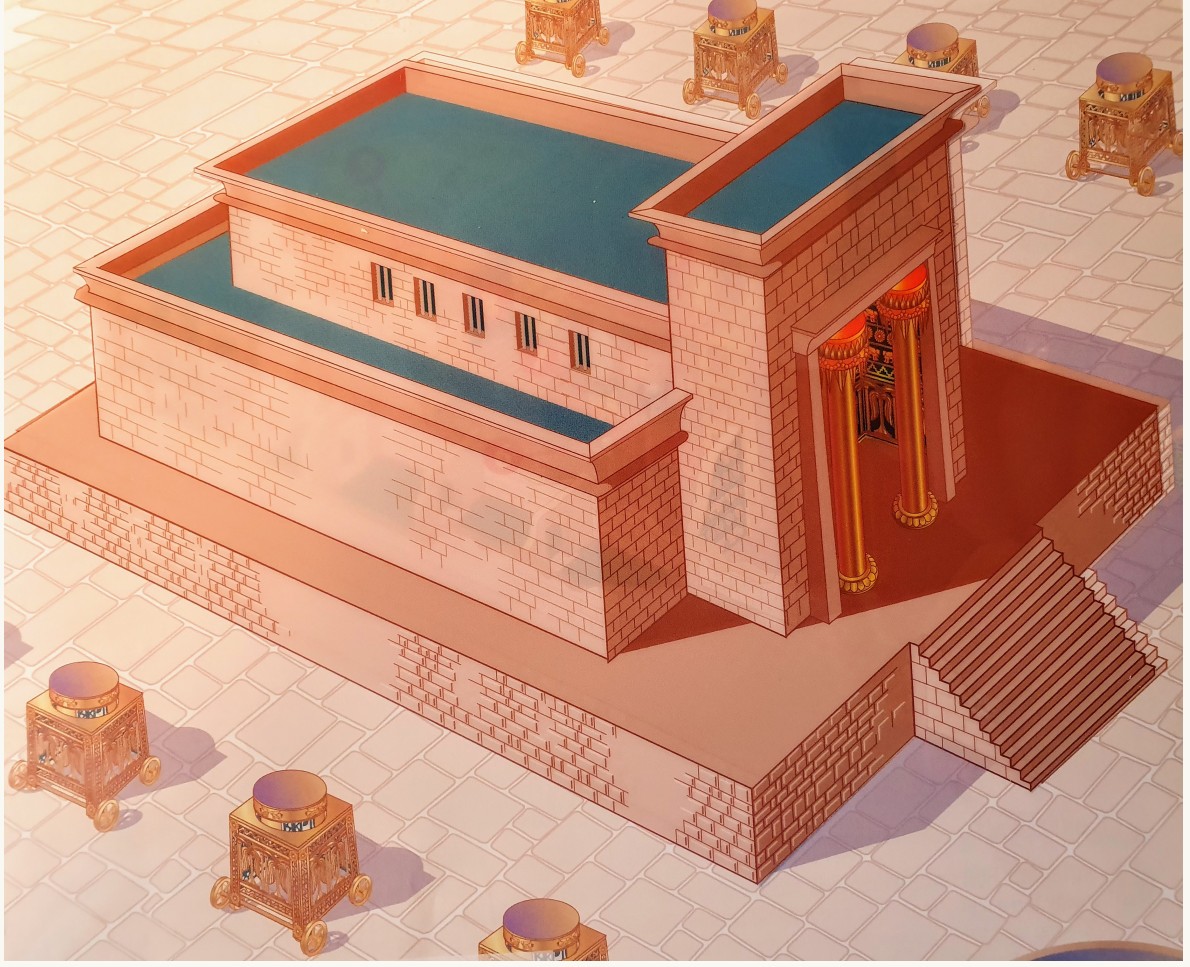
Tanrının mabetteki varlığı İsraille antlaşmasının işaretidir. Her ne kadar yazılarda farklı zamanlarda farklı kişilerle antlaşma yenilenmiş gibi görünse de aslında bütün antlaşma Tanrı’nın İbrahimle yaptığı antlaşma temeli üzerindedir. Bu antlaşmada **“Ben sana Tanrı, sen bana halk olacaksın”** şeklinde net bir ifade vardır. Mabet bilindiği gibi Yeruşalim’de, Tanrı dağı üzerindedir. Bu Moria dağı Tanrı ile İbrahim arasındaki antlaşmanın belirgin kılındığı yerdir. (Yaratılış 22:14) ve aynı şekilde Davutluda yapılan antlaşmanın yeridir.(1.Krallar 8:23-26; 2.Tarihler 3:1) Mabet aynı zamanda ahit sandığı ve Musa’ya verilen taş tabletleri de sandık içinde barındırmaktadır. (1.Krallar 8:3-9).Bu antlaşma itaat edildiği takdirde İsrail’in bereketlenmesini ve itaat edilmediği takdirde üzerine lanet çekeceğinin açıkça belirtildiği antlaşmadır. (Levililer 26)

3.Sürgünlerin sonuna işaretir

Yine kadim yazıların anlatımına göre Tanrı, İsrail oğullarına “vaat edilen topraklara” yerleşmeleri kaydı ile sürgünlerinin sona ereceğini bildirmektedir. (Yasanın tekrarı 12:9-14) Süleyman’ın mabedi adama törenindeki duasında Musa’ya verilen vadin yerine getirilmiş olması zikredilerek Yüce O’lan’a şükredilmektedir. (1.Krallar 8:56)

4.Sosyal-Politik kurumların oturmasına işaretir

Mabet aşağıda sıralanacak olan konularda toplum içinde hem sosyal hem de politik yaşam üzerinde oldukça önemli roller oynamıştır.a.Yasal düzenlemelerde b.Günlük Yahudi yaşamında c.Kutlama günlerinin düzeninde d.Yılda üç kez hac düzenlemesinde e.Kurban sunma düzeninde f.Tora’nın okunması ve çalışılması gibi konularda ayrıca suç işleyenlerin kaçabileceği emin bir mekan olmuştur. Çünkü bu mekana giren artık koruma altındadır. (1.Krallar 1:50-51; 2:28)

5. Milli egemenliğe işarettir

Mabet inşaatı o dönem için aynı zamanda milli bağımsızlığında bir işaretiydi. Özellikle kıtlık gibi felaket anlarında milletçe bir arada toplanma, bağışlanma dileme merkeziydi. (1.Krallar 8:33-38) İsrail her ne zaman başka milletlerin egemenliği altında girse bu milletler ilk önce tapınağı yıkma tehdidi ile onlara yaklaşıyordu. Bu nedenle Babil sürgününden döner dönmez mabedi yeniden inşa etmeye girişmişlerdi.

6. Milli berekete işarettir

Mabedin adanması sırasında Kral Süleyman bu mabedin milli anlamda bir bereket merkezi olduğunu söyledi. Zira yazılara göre bu kendisine ilahi bir veriydi. (2.Tarihler 7:14) Tanrı, bütün bereketlerin kaynağı olarak varlığını bu yapı içinde ifşa ediyordu. Bu bir diğer anlamda Tanrı antlaşmasının emniyetinin ilanıydı.

7. Dünya için berekete işarettir

Süleyman'ın açıklamalarında mabedin sadece İsraililer için değil milletler içinde bir bereket merkezi olacağı görülmektedir. Bu açıklamaya göre eğer milletler bu mabede gelir ve İsrail'in Tanrısına dua ederlerse Tanrı'nın bu duaları işiteceği bildirilmekteydi. (1.Krallar 8:41-43)

8.Duanın yegane merkezine işaretin

Tanrı'nın görkemi, kendi ışımalarının mabette olması sebebiyle mabet, bütün dünya için ve İsrail'in Tanrısı için yegane yön, yegane dua merkezi olarak görülmeliydi. Çünkü dua ve ibadetin yegane merkezi olması için inşa edilmişti. Yazılara göre bu mabette dua etmek, dua edenin korunması için oldukça önemlidir. (1.Krallar 8:33;42-43,48-49)

Dünyanın neresinde olunursa olunsun bu mabede doğru dönülmek kaydı ile yapılan ibadetler ve edilen dualar İsrail'in Tanrısını biricik Tanrı olarak tanımak ve O'nun antlaşmasını kabul etmek anlamında olarak görülmekteydi. Her ne kadar bugün mabet olmasa da mabedin yönüne dönüp ibadet ve dualarını sürdürüne Yahudiler olduğu gibi Hristiyanlarda vardır. Hatta İslam'ın ilk döneminde mabet İslam'ın ilk kiblesi olmuştur. Kısacası kutsal kitaptaki yazıların mabet hakkında anlatmaya çalıştığı şey, Yeruslaim'deki bu mabedin tek olan Tanrı'nın yüceliğinin bulunduğu tek yer olduğudur. Bir anlamda Tanrı'nın huzuruna çıkmak isteyen gidebileceği tek mekandır. (Mezmun 132:13-14; Zekeriya 2:8; 8:2-3)

V

GELECEKTEKİ MABET

Hezekiel'in görümü

Kutsal yazı üzerine çalışanlar, gerek Yahudi, gerekse hristiyan teologlar kendi aralarında farklı görüşlere sahiptirler. Bunlardan bir kısmı mabedin yeniden inşası konusunu literal olarak ele almaktadır. Bir kısmı ise Mesih İsa gibi bunun insanda tamamlandığını ve ilerideki mabedin ancak ilahi ve göksel bir mabet olarak bu inanan insanların oluşturduğu bir ülkü mabedi olacağını söylemektedirler.

Ama ne yazık ki, günümüzde dünyada gerek sosyal, gerek politik, gerek milliyetçi bir takım söylemler nedeni ile ve bu söylemlerin daha fazla haber olması sebebiyle sanki gelecekteki mabedin yalnızca literal yani birilerinin Yeruslaimde büyük yıkımlar yaparak yeniden bir mabet inşası fikrinin tek fikir olduğu algılanmaktadır. Bilinmesi gereken şudur ki, bunu böyle düşünenler kadar böyle olmadığını da düşünenler vardır.

Kutsal yazıların söylemine bakarsak peygamber Hezekiel mabedin ve kahinlerinin yeniden var olacağını söylediğini görmek mümkündür. Hatta bu konuya en son bulunan ölü deniz yazılarının içinde de değinildiği görülmektedir. Yeni Antlaşmanın vahiy bölümünde yazanlara göre ise “Yeni Yeruslaim” gökseldir ve bir kent mabet şeklinde gökyüzünden yeryüzüne inecektir. Bir başka deyişle bu tamamen manevi manada soyut bir ülkü mabedi algılanmaktadır.

Hezekiel İ.Ö 6.yy'da ilk mabedin yıkıldığı dönemde yaşamıştır. Babillilerin yıkımı ve sürgün dönemi bu peygamberin yaşadığı dönemdir. Sürgünde yaşayan İsraililere peygamberlik yapmaktadır. Özellikle Hezekiel kitabının 40-48 bölümleri arasında kendisine verilen oldukça ayrıntılı görümler yer almaktadır. Bu bölümler içinde birde kimsenin görmediği bir biçimde, bir yücelikte bir mabet gördüğünden bahsetmektedir Hezekiel. Bu anlatımları kutsal kitap üzerinde çalışan uzmanlar iki şekilde yorumlamaktadırlar.

Sembolik Yorumlar

Bu yorumlara göre Hezekiel'deki tarif edilen mabet tamamen sembolik bir mabet olarak görülmektedir. Bu görüş sahibi kişilere göre, bölümde bahsedilen mabet sürgünden sonra da inşa edilmediğine göre, bu görümler inşa edilmesine dair herhangi bir niyet bile oluşturmamıştır. Bunun nedeni Yahudilerin Hezekiel'in görüşündeki bu mabedi sembolik bir mabet olarak görmeleridir. Bu nedenle de sürgünden sonra inşa ettikleri mabet tamamen bu görüşün tarifleri dışındadır.

Bu görüşteki sembolizm elbette farklı amaçlar taşıyabilir. Ve bunlara bağlı olarak da farklı sembolik yorumlara gidilebilir. Mesela, böyle görkemli bir mabet görüşünün bir sembol olarak sunulmasının nedenlerinden bir tanesi ilk mabedin görkeminin unutulmaması ve anılarda yaşatılması olabilir. Bir diğer nedeni ise ikinci mabedi inşa için sürgünde olan halkın umutlarını hiç yitirmemeleri ve teşvik edilmeleri için de olabilir. Ya da tamamen ruhsal bir ülkü mabedini hep canlı tutmak için de böyle bir görkemli bir mabet görüşü sembolik olarak sunulmuş olabilir.

Literal Yorumlar

Bu yorumcuların yaptıkları yoruma göre Hezekiel'in kahinsel dili aslında Çıkış ve Levililer bölümünde tanımlanan kutsal mekan ve hizmetlileri tanımına yakındır. Doğal olarak görüş zaten bu görüşe yakın bir mabedin inşa edileceğinin bir ön bildirisi olabilir.

Bu bağlamda Hezekiel'in kitabının ilk bölümü literal olarak ilk mabedin yıkılışından bahsetmektedir. Madem bu bölüm literal bir yıkılışı anlatmaktadır o zaman kitabın ikinci bölümünde anlatılan muhteşem mabet görüşü de literal olmalıdır. Tanrının Musa'ya verdiği "buluşma çadırı" görüşü aynen görüşe göre gerçekleştirilmiştir. Bunun gibi Davut'a verilen taşınmaz mabet görüşü de yine aynen görüşte olduğu şekli ile yapılmıştır. O zaman Hezekiel'in görüşündeki mabette yine aynı şekilde inşaa edilecek demektir.

Yeni Yeruşalim

Başlangıçta da söylediğimiz gibi kutsal yazılara göre Yaratan insanı kendi suretinde yaratmıştır ve bu suret bağı nedeniyle de hep insanı ile ilişki içinde olma arzusunda. (Yaratılış 1:26-27) Yeşaya kitabına göre **"Tanrı, yüksek ve kutsal yerde"** yaşamaktadır. Bu da bir anlamda; göksel tahtı (Mezmur 11:4), mabeti (Mezmur 18:6), RAB'in evi (Mezmur 27:4) gibi tabirlerle ifade bulunmaktadır ve bu ifadelerin içerdiği alanlar O'nun varlığına işaret eden alanlardır. Öncelikle Yaratan sureti olarak yarattığı insanı ile birlikte, bir arada Aden bahçesinde bulunmak istemiş ve kendi varlığının bir parçacıkta olsa ışımasını bu bahçeye yönlendirmiştir. (Yaratılış 3:8) Ama insanın itaat zafiyeti bu birlikteliği koparınca, düşmüş hali ile bile insanından ayrılmayı düşünmeyen Yaratan sembolikte olsa varlığının insanı ile olan bağı bu kez yeryüzü üzerindeki "buluşma çadırı" ya da "taşınmaz mabedi" ile sürdürmeyi seçmiştir. Yeni Yeruşalimse bu mana yolu yolculuğunun tamamlanmışlığı en üst düzeydir. Burada devreye Mesih İsa'nın öğretileri girer ve O'nu Mesih

olarak kabul eden inananlar artık beklenen Mesihle, Mesihi seviyedeki “kamil insan” yani “suret olmayı” yeniden edinmiş olurlar. Bu durum göksel mabet kapılarını açar ve artık yepyeni bir kent vardır gökte.. Burdaki “gök” tarifi aslında “soyut” olmasına işarettir. Ve bu yeni yerusâlim yanmış, yıkılmış ve mahvolmuş dünyaya mabetsiz olarak yukarıdan indirilen bir kenttir. Artık insan Yaratana bir olabilmektedir.

Eski antlaşma

İbrahim **“temeli Tanrı tarafından kurulmuş ve inşa edilmiş bir şehir aramaktadır. Bu göksel bir vatandır. (İbraniler 11:10,16)**

Tanrı Musa’ya ve Davut’a “göksel kenti” vahyetmiştir. (Çıkış 25:9,40; 1.Tarihler 28:11-19)

Tapınağın ilahi olarak işaret edilen bölümü Yerusâlim olarak değerlendirilmektedir (Yaratılış 22:2,14)

Yersel Yerusâlem Tanrı’nın mekanı olarak geçici bir süre için bir göksel plandır. Esas kalıcı olan ve Tanrı’nın halkı ile birlikte sonsuza dek bir arada olacağı “Göksel Yerusâlim” için inşa edilmiştir. (Yeşaya 66:22).

Yeni antlaşma

Elçi Pavlus “göksel Yerusâlimi” şimdiki Yerusâlim’e karşılık olarak kullanır. “Göksel Yerusâlimi” özgür olmakla bağdaştırır. (Galatyalılar 4:24-25)

İbranilerin yazarı “göksel Yerusâlim” ifadesini kullanır. (İbraniler 12:22) Ve şu ifadeleri kullanmaya devam eder; **“Oysa sizler Siyon Dağı’na yaşayan Tanrı’nın kenti olan göksel Yerusâlim’e, bir bayram şenliği içindeki on binlerce melege, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna (kilise) yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı’ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına (eski antlaşmaya inananlara), yeni antlaşmanın aracısı olan İsa’ya ve Habil’in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız.”-İbraniler 12:22-24**

Vahiy kitabında ise, elçi Yuhanna yepyeni bir yerle yepyeni bir gök gördüğünden bahsetmektedir. Ve yeni Yerusâlim’in gökten aşağıya indiğine tanık olmaktadır.(Vahiy 21)

Vahiy kitabına göre yeni Yerusâlim

Vahiy kitabındaki anlatıma ve verilen ölçülere göre Yeni Yerusâlim’in Londra’dan İstanbula kadar geniş bir alanı kaplayacak olan bir kenttir. Kentin giriş kapıları İsrail’in 12 kavminin isimlerini taşımakta ve temel taşlarının isimleri de Mesih İsa’nın 12 Elçisinin isimlerini taşımaktadır.(Vahiy 21:12-14). Caddeleri saydam cam gibi saf altınla kaplı olacaktır.(Vahiy 21:21) Çıkış 24.bölümde de Musa’nın ve İsrail’in ihtiyarlarının gördüğü görümde de Tanrı’nın göksel yargı tahtı da caddeleri “gökyüzü kadar saydam safirle kaplı” olarak resimlendirilmektedir.

Yuhanna’nın tarifinde “yeni Yerusâlim” adeta Tanrı’nın görkeminin ışımasıdır. (Vahiy 21:11). Bütün kentin doğa üstü ışımaları, yansımaları hep Tanrı varlığının bir anlamda ifadesi içindir. Orada hiç gece olmaz (Vahiy 22:5) Ve Aden bahçesinin orijinali bu

kentin içinde yer almaktadır. Orada hem yaşam ırmağı hem de yaşam ağacı yerini alır. (Vahiy 22:1-2)

Yeni Yerusâlim mabeti

Vahiy kitabının yargıdan bahseden (6-19) bölümlerinde Yuhanna göge alınır. Vahiy 11:18-19'da Yuhanna'ya yeryüzünde olanlar gösterilir. Ve göksel mabedin işlevinin bala-yacağı ona bildirilir. Bütün bu karmaalar Mesih'in gelişi ve sonunda da gökten yeni Yerusalim'in inmesine yol açmak içindir. (Vahiy 21:2,10)

Yalnız ilginç olan bu bölümün sonunda Yuhanna'nın **“Yeni Yerusâlim'de bir mabet görmedim”-Vahiy 21:22** sözleridir. Ve anlatılana göre artık Tanrı'nın ilahi varlığı bütün kenti doldurmaktadır.(Vahiy 21:23-24;22:5). Çünkü “Tanrı ve kuzusu” artık halkın tamamen arasındadır.(Vahiy 21:22). Bütün verilere göre kentin görümü itibariyle de yeryüzündeki yersel mabedin göksel boyuttaki ölçülerini içerdiği söylenmektedir. Kısa-cası artık bu büyük göksel kent mabedin en özel bölümünü oluşturmaktadır.

Babamızın evi

Yeni Yerusâlim yine yazıların ışığında bakıldığında her zaman olduğı yerde yani o ifade edilemez soyut gerçekliğinde, gökte vardı. İsa'nın verdiğı sözde de buna işaret ettiğini görüyoruz. Şöyle diyor İsa; **“Babam'ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olma-sa size söyledim.çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum”-Yuhanna 14:2**

Bu herkesin ayrı ayrı evler olan bir otel ortamı gibi bir ortam değıldir. Grldğı gibi bir temel yapının, mabedin içinde yer alan yaşam alanlarıdır. Bu mekanda olanların görevleri gece ve gündüz Yüce O'lan'a hizmet etmeleridir. (Vahiy 7:15;22:3) Bu anlatımla-rın ışığında “Baba evinin” mabet olduğı oldua açıktır.

Bir başka ilginç nokta ise artık insanlarla Tanrı arasında bir “ba kahin” görevi ya-pacak bir aracının kalmamış olması ve her bir insanın “ba kahin” yolunu yüklenmiş ol-masıdır. Bu da bu mekanın “Kutsalların Kutsalı” bölümüne girildiğini göstermektedir.

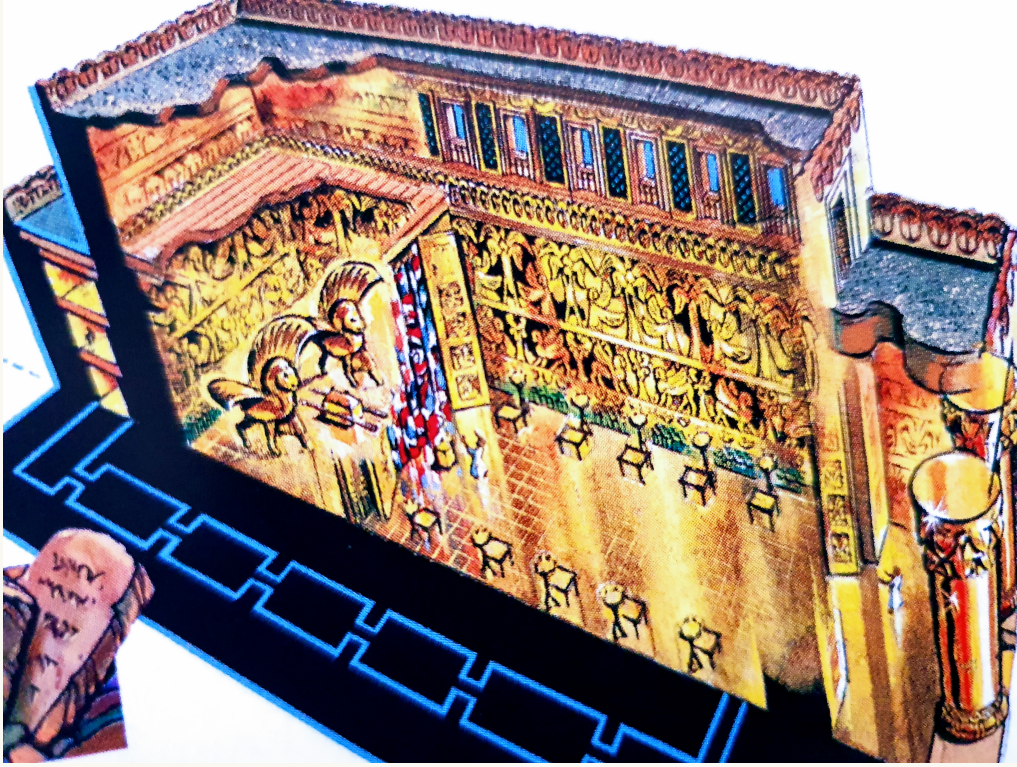
Burada ba kahinin o büyük aracılık görevi, “yıl-da bir kez” kefarete gününde o “kut-salların kutsalı” bölümüne girerek günahların affı için sunu sunma görevi herkesin hergün Yaratan huzurunda olabileceğı bir hali dnm durumdadır. Tanrı'nın ve kuzunun halk-la birlikte oturduğı ve artık ayırım gayrim kalmadığı bu muhteşem barış ve esenlik Tanrı insan birliği tablosu “Yaratan yüzünü arayanlar için” kutsal yazılarda bir lk olarak yer almaktadır.

Sonuç olarak

Elbette “mabet” ve benzeri içinde bir çok sembolik ve ezoterik değerleri taşıyan ko-nular, kadim yazılar, kutsal kitaplar oldua yoruma açık alanlardır. Bu nedenle her konu üzerinde belki birbirinden çok daha değerli açıklamalar, yorumlar, sebep ve sonuçlar veri-lebilir. Ama bize den bu gizem denizindeki anlamları daha çok ama daha çok yaşam ol-sun ve insanlığa daha çok yaşam sunsun diye bir ucundan tutup aslına elden geldiğince uygun bir biçimde değerlendirmek, çalışmak ve yorumlamaya gayret etmektir. Bunun te-

sinde her bir mana yolcusu kendi içsel yolculuğunda belki çok daha derin, belki çok daha geniş anlamları keşfedecek, işleyecek, çalışacak ve açıklayacaktır. Önemli olan Mesih İsa'nın dediği gibi **“içimizdeki ışığı söndürmemektir”**. Ve elden geldiğince ışığı daha etkin bir biçimde yakmaya gayret etmek ve sonunda da tek bir sözü yürekten haykırabilmektir. Işık olsun yol dostları... Işık olsun..

Rev.Dr.Turgay Üçal

İRFAN VE İÇSELLİK KİTAPLIĞI

MABET VE SONRASI

O TAPINAK SİZSİNİZ...

*“Bedeninizin, sizde olan ve Tanrı’dan aldığınız Kutsal Ruh’un tapınağı olduğunu
bilmiyor musunuz?”
— 1. Korintliler 6:19*